

روی موج کوتاه

زیباکلام:

در خواب هم نمی‌دیدم
دانشگاه به پهلوی‌ها باز کردد

صادق زیباکلام با اشاره به اعتراضات اخیر دانشگاه‌ها نوشت: دانشگاهی که از ۱۶ آذر ۱۳۳۲ علیه پهلوی شعار می‌داد، امروز از سر خشم به آنها بازگشته است. صادق زیباکلام با انتشار تئویتی نوشت: «به‌عنوان استادی که ۳۰ سال تاریخ تحولات سیاسی ایران معاصر را در دانشگاه تدریس می‌کردم، حتی در خواب هم تصور ش‌رانی کردم که دانشگاهی که از ۱۶ آذر ۳۲، همواره علیه پهلوی‌ها شعار می‌داد، بعد از ۸۲ سال از سر خشم و نفرت، باز گردد به پهلوی‌ها، چه کردیم در این ۲۷ سال با نسل‌های جوان من.

□□□

۴ فرد و ۳۰ شرکت تحریم شدند

تحریم‌های جدید آمریکاعلیه ایران
دفتر کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه‌داری آمریکا (اوکف) در بیانیه‌ای جدید، از افزودن نام ۴ فرد ایرانی و ۳۰ شرکت بین‌المللی به فهرست تحریم‌های ضدایرانی خبر داد.این اشخاص و نهادها در چار چوب قوانین عدم‌اشاعه و تحریم‌های ثانویه هدف قرار گرفته‌اند. به گزارش ایسنا، علاوه بر افراد و نهادهای ۱۲ کشتی نیز به فهرست تحریم‌ها اضافه شده‌اند. این کشتی‌ها شامل نفتکش هاو کشتی‌های حمل‌گاز مایع با پرچم کشورهای مختلف از جمله پالائو، ایران، پاناما، کومور، وانواتو و باربادوس هستند.

□□□

کوثری:

ترامپ «پرت و پلا» می‌گوید

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس گفت: از یک سو ادعای کندت تاسیسات هسته‌ای راناپود کرده و چیز دیگری باقی نمانده‌و از طرف دیگر می‌گویند که به دلیل رسیدن ایران به نتیجه نهایی در زمان کوتاه، باید اقدام نظامی کنند؛ این حرف‌ها فقط «پرت و پلا گفتن» آقا ی ترامپ است که می‌خواهد خودش را با این حرف‌ها مطرح کند. اسماعیل کوثری همچنین با اشاره به طرح ادعاهایی درباره توان موشکی ایران، گفت: از یک طرف می‌گویند که ایران در حال ساخت موشک‌هایی است که به آمریکا می‌رسد و از سوی دیگر بحث مذاکره و مطرح می‌کنند؛ در این شرایط ما باید ضمن بر خورداری از آمادگی بسیار، کار خود را انجام داده و هر لحظه دشمن را زیر نظر داشته باشیم. اگر در داخل کشور، وحدت و انسجام و یکپارچگی باشد، دشمن نمی‌تواند هیچ غلطی انجام دهد. و در باره اینکه چندتر آمریکا به دنبال مشروعیت بخشی برای حمله به ایران است، گفت: بانگاهی به رسانه‌های آمریکا بای‌ها و مباحث مطرح شده در آن، می‌توان گفت که آن‌ها نتوانسته‌اند به نتیجه مطلوبی برسند لذا به «چه کنیم، چه کنیم» افتاده و نمی‌توانند تصمیم قیفی بگیرند.

□□□

صدور پروانه فعالیت برای احزاب رائقی پور، جبرائیلی و روزنه‌گشایان
کمیسیون ماده ۱۰ احزاب در آخرین جلسه خود، با صدور پروانه فعالیت برای احزاب منسوب به رائفی پور، جبرائیلی و همچنین حزب «روزنه گشایان» موافقت کرد. به گزارش دیده‌ایران، بر اساس تصمیمات اتخاذ شده در این نشست، با تأسیس «جمعیت جوانان انقلابی ایران اسلامی»، «جمعیت آینده‌سازان شهر» و «حزب ایران ما» موافقت شد. همچنین در خواست صدور پروانه فعالیت برای «حزب تمدن نوین اسلامی»، «حزب منتظران صبح ایران فردا» و «حزب عهد ایران دیگر» به تصویب رسید.

□□□

تمرین سپاه برای حمله موشکی به پایگاه الظفره آمریکادر امارات

سپاه پاسداران عملیات حمله به پایگاه الظفره آمریکا در امارات متحده عربی را تمرین کرد. صابرن نیوز نوشت: چهارشنبه ۶ اسفند، یگان‌های زمینی سپاه سناریوی یک حمله موشکی را در قالب رزمایش عملیاتی تمرین کردند. بنا به این گزارش، در این سناریو از موشک‌های بالستیک تاکتیکی استفاده شد. محل طراحی شده برای اصابت، از نظر چیدمان و ساختار، شباهت قابل توجهی به بخشی از پایگاه «الظفره» در امارات داشت.

□□□

رای منفی تهران به قطعنامه صلح اوکراین
ایران به قطعنامه‌ای در سازمان ملل که خواستار آتش‌بس فوری و بدون قید و شرط در اوکراین است، رای منفی داد؛ در حالی که ایران مشخصاً در حمایت از موضع روسیه، به قطع نامه‌ای که بر «ضرورت احترام به حاکمیت اوکراین» حرف می‌زند رای منفی داده، گزارش‌ها نشان می‌دهد آمریکا از شرکت در رای گیری خودداری کرده و رای ممتنع داده است. نماینده جمهوری اسلامی ایران در این نشست، با اشاره به حمایت مستمر ایران از تلاش‌ها برای تحقق صلحی پایدار، خاطر نشان کرد که دستییایی به راه‌حل‌های بلندمدت و پایدار برای این بحران مستلزم پرداختن به ریشه‌های اصلی منازعه، از جمله اقدامات و تصمیمات تحریک‌آمیز برخی دولت‌ها و سازمان‌های پیمان اتلانتیک شمالی (نا‌تو) است.

□□□

برلین:

باید از دیپلماسی برای جلوگیری از جنگ با ایران بهره گرفت

وزیر خارجه آلمان گفت: باید از همه فرصت‌های دیپلماتیک برای جلوگیری از رویارویی نظامی با ایران بهره گرفت. یوهان وادفولر، در اظهاراتی درباره گفت‌وگوهای انجام‌شده با ایران در ژنو مدعی شده است: ما از ایران انتظار داریم از این فرصت استفاده کند و به‌طور فعال در مذاکرات مشارکت داشته باشد. این مقام آلمانی مدعی شد ما مدت تلاش هستیم از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای جلوگیری کنیم و برنامه موشک‌های بالستیک آن را متوقف سازیم.

□□□

یدیعت آحار انوت:

هند در جنگ‌های آینده

اسرائیل را پشتیبانی خواهد کرد

یک منبع سیاسی ارشد به یدیعتو آحار انوت گفته است سازو کار جدید میان هند و اسرائیل، انعطاف‌پذیری دست‌های امنیتی تل آویور افزایش می‌دهد و به دو طرف امکان می‌دهد در شرایط حساسی به یکدیگر تکیه کنند. به گزارش ایران به، گفته می‌شود، اگر اسرائیل مشابه جنگ غزه در دوره جو بایدن، رئیس‌جمهور سابق آمریکا با تحریم تسلیحاتی مواجه شود، می‌تواند برای تأمین سلاح به هند اتکا کند. وی نوشت، هند پیش‌تر نیز در جریان جنگ غزه، پهپاد و مواد منفجره در اختیار اسرائیل قرار داده بود.

سخنرانی ترامپ در آستانه دور جدید مذاکرات تهران – واشنگتن، بر فضای ابهام دامن زد؛

ژنو در میانهٔ آتش و امضا

نهال فرخی

پنجشنبه ژنو فقط یک تاریخ در تقویم دیپلماتیک نیست؛ نقطه‌ای است که در آن فشار معیشتی مردم، آرایش نظامی در خلیج فارس، سخنان میهم‌دونالد ترامپ در کنگره و هشدار های تندروها در واشنگتن و تل آویو به هم گره خورده‌است.

مذاکراتی که از آن با عنوان «آخرین فرصت تنفس استراتژیک» یاد می‌شود، هم‌زمان زیر سایه سخنرانی پر حاشیبه رئیس‌جمهور آمریکا و جدال‌های سیاسی در کنگره قرار دارد. آیا ژنو می‌تواند مسیر تنش را مهار کند یا منطقه در آستانه تکرار تجربه‌های شبیه عراق قرار گرفته‌است؟

نگاه‌ها بار دیگر به ژنو دوخته شده‌است. شهری که سال‌هاست میزبان منازعاتی بوده که سر نوشت ملت‌ها را تغییر داده و این بار نیز در بزنگاهی تاریخی قرار گرفته است. قرار است نمایندگان ایران و ایالات متحده پنجشنبه در شرایطی به گفت‌وگو بنشینند که نه فضای داخلی ایران آرام است و نه فضای سیاسی واشنگتن بی‌تنش؛ مذاکراتی که پس از یک دوره رویارویی نظامی محدود و جنگ ۱۲ روزه شکل گرفت، اکنون به هر حال می‌رسیده که بسیاری آن را تعیین‌کننده می‌دانند.

مساله تهران در سخنرانی سالانه ترامپ

دونالد ترامپ صبح چهارشنبه به وقت ایران، اولین سخنرانی «ضعیت‌کشور» در دوره دوم ریاست‌جمهوری خود را ایراد کرد و بار دیگر ایران را در مرکز توجه قرار داد. ترامپ در سخنرانی خود در کنگره مدعی شد که پس از عملیات موسوم به «چکش نیمه‌شب» برنامه تسلیحاتی ایران نابود شده، اما تهران دوبار مسیر خود را از سر گرفته است. او گفت: «ما با آن‌ها در حال مذاکره هستیم و آن‌ها توافق می‌خواهند. اما ما هنوز نشنیده‌ایم که بگویند سلاح هسته‌ای نخواهیم داشت»؛ جملهای که در ظاهر تأکید بر دیپلماسی بود، اما در یطن خود همان مطالبه قدیمی غنی‌سازی صفر «تلقی شد.

ترامپ در همان سخنرانی افزود که در ترجیح می‌دهد مسئله یادپیماسی حل‌شود، اما «هرگز اجازه نخواهد داد بزرگ‌ترین حامی تروریسم جهان به سلاح هسته‌ای دست پیدا کند».

این ترکیب از وعده مذاکره و تهدید نظامی، فضای دوگانه‌ای را شکل داده‌است فضایی که نه‌نشانه‌های قطعی از عقب‌نشینی دارد و نه علامتی روشن از تصمیم به جنگ.

در سوی دیگر کنگره، اما گواکنش‌ها متفاوت بود. چاک شومر، رهبر اقلیت دموکرات‌سناسپ از جلسه‌ای توجیهی دربار ایران گفت که رئیس‌جمهور باید اهداف خود را به‌صورت شفاف برای مردم توضیح دهد.

مارک وارنر نیز تأکید کرد که هر گونه اقدام نظامی نیازمند توضیح روشن درباره هدف و راهبر دست. این اظهارات نشان می‌دهد که حتی در واشنگتن اجماع روشنی دربار مسیری روو وجود ندارد. در تهران، فداحسین مالکی، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس، اعلام کرد که پیش‌شهاد مذاکرات از سوی آمریکا مطرح شده و ایران در ابتدائامایل چندانی نداشته است. او گفت حضور ترامپ و فرمانده سنتساکدر دور نخست مذاکرات نشان می‌دهد که کاخ سفیدشخصاً روند گفت‌وگوها را دنبال می‌کند. مالکی در عین حال با ابراز خوش‌بینی، گفت: «تا این لحظه طرف آمریکایی

گفت و گو

بین‌المللی و در مقابل رفع تدریجی تحریم‌ها باشد، امکان تنفس کوتاه‌مدت فراهم می‌شود. برخی منابع دیپلماتیک از احتمال یک «تفاهم میان‌مدت» سخن می‌گویند؛ توافقی که شاید جامع نباشد، اما بتواند از تشدید بحران جلوگیری کند. هم‌زمان، فضای رسانه‌ای نیز بر شدت اضطراب افزوده است. نقل‌قول‌هایی مانند ادعای اینکه ایران می‌تواند ظرف چند روز مواد لازم برای یک بمب تولید کند، در افکار عمومی آمریکا و منطقه بار تاب‌گسترده‌ای یافته‌است. با این حال، امید نیز کم نیست. اقتصاد ایران برای بازگشت به بازارهای جهانی ظرفیت دارد و بسیاری از فعالان اقتصادی معتقدند حتی توافقی محدود می‌تواند ثبات نسبی ایجاد کند. در واشنگتن نیز ورود به جنگی جدید، آن هم در شرایطی که موقعیت سیاسی ترامپ به گفته برخی نظرسنجی‌ها با چالش‌هایی مواجه است، ریسک بزرگی محسوب می‌شود. همین محاسبه‌هز پنه-فایده احتمال ترجیح دیپلماسی را افزایش می‌دهد.

عباس عراقچی در اظهارات اخیر خود از «پیش‌نویس درخشان‌تر از برجام» سخن گفته و تصریح کرده که اگر دیپلماسی در اولویت قرار گیرد، امکان دستیابی به توافقی بی‌سابقه وجود دارد. همین‌جمله‌نشان می‌دهد که تیم مذاکره‌کننده ایرانی در پی توافقی است که هم‌محدودیت‌های قابل‌قبول ایجاد و هم تحریم‌های کلیدی را رفع کند. اما پرش‌انجاست که آیا شفافیت میان «حق غنی‌سازی» و «مطالبه توقف یا کاهش شدید آن» قابل‌برگردن است؟

فداحسین مالکی در همین زمینه نیز از برتری و حتی پذیرش برخی پیشنهادهای ایران از سوی آمریکا خبر داد و تأکید کرده که مذاکرات برای واشنگتن اهمیت جدی دارد. او در عین حال هشدار داده که جنگ احتمالی محدود نخواهد بود و منطقه را درگیر خواهد کرد. این نگاه، بازتاب‌دهنده استدلالی است که در تهران تقویت شده:

اینکه فشار نظامی بیشتر، لزوماً به نتیجه مطلوب آمریکا منجر نمی‌شود و هزینه‌های سنگینی به‌همراه دارد.

هم‌زمان برخی تحلیلگران در آمریکا به تناقضی آشکار اشاره کردند که اگر برنامه هسته‌ای ایران به گفته ترامپ نابود شده، چرا دوباره به‌عنوان «تهدید اصلی» معرفی می‌شود؟ این پرسش در فضای رسانه‌ای آمریکا نیز مطرح شد و برخی شبکه‌ها به فهرستی از ادعاهای نادرستی با اغراق آمیز رئیس‌جمهور در حوزه‌های دیگر اشاره کردند.

با این حال، آن‌چه اهمیت دارد، تاثیر سیاسی سخنان ترامپ بر میز ژنو است. وقتی رئیس‌جمهور آمریکا در برابر کنگره تأکید می‌کند که ایران هنوز «کلمات مقدس» را نگفته، عملاً خط قرمز مذاکرات اعلامی می‌کند. در سوی دیگر، گزارش‌هایی از جلسه محرانه دولت با اعضای کنگره منتشر شد که در آن احتمال حمله نظامی نیز بررسی شده است. همین خبر، همراه با اعزام تجهیزات نظامی به منطقه، فضای روانی سنگینی ایجاد کرده است. در ایران نیز خاطره تجربه‌های گذشته از مذاکرات مسقط تا خروج آمریکا از برجام، بی‌اعتمادی عمیقی نسبت به ثبات تصمیم واشنگتن ایجاد کرده است. با این حال، واقعیت آن است که هر دو طرف با نوعی «اضطراب رهبردی» روبه‌رو هستند. ایران برای عبور از تنگنای اقتصادی و احیای سرمایه‌گذاری خارجی نیازمند کاهش تحریم‌هاست. آمریکا نیز نمی‌خواهد در آستانه انتخابات میا‌ن دوره‌ای، وارد جنگی بره‌زینه و غیرقابل پیش‌بینی شود. همین ضرورت‌های متقابل است که ژنورا به نقطه‌ای حساس بدل کرده‌است.

تجربه‌منطقه‌نشان داده که حتی درگیری محدود نیز می‌تواند به سرعت از کنترل خارج شود. باید توجه داشت که خاورمیانه امروز، برخلاف دهه پیش، شبکه‌ای پیچیده از بازیگران دولتی و غیردولتی است که هر حرف‌های می‌تواند آن را به آتش بکشد. اما در شرایط کنونی، این است که کدام مسیر

متمثل تر است. شواهد موجود نشان می‌دهد که هر دو طرف از هزینه‌های جنگ آگاهند و به‌نوعی در حال استفاده از ابزار تهدید برای تقویت موقعیت مذاکره‌ای خود هستند. ترکیب «تهدید و گفت‌وگو» همان الگویی است که در دیپلماسی اجبار شناخته می‌شود و با این حال، تعیین‌کننده نهایی نه فقط اراده سیاسی رهبران، بلکه توان آن‌ها در مدیریت فشارهای داخلی است. ترامپ باید کنگره و افکار عمومی را قانع کند و تهران نیز باید میان مطالبات اقتصادی جامعه و ملاحظات امنیتی توازن برقرار سازد.

ژنو اکنون بیش از یک شهر، به نماد انتخابی تاریخی تبدیل شده است. انتخاب میان مسیری که می‌تواند به گشایش اقتصادی و کاهش تنش منتهی شود، یا راهی که منطقه را در معرض بحرانی تازه قرار دهد. نشان‌ها تمایل محتاطانه به توافق حکایت دارد، اما این تمایل شکنج است و با کوچک‌ترین خطای محاسباتی می‌تواند جای خود را به تقابل بدهد.

در این میان، آن‌چه بیش از همه اهمیت دارد، در کابین واقعیت است که در عصر پیچیده کنونی، پیروزی مطرح برای هیچ‌یک طرف برین‌متصور نیست؛ تنها امید، تجدیل و کاستن از هزینه‌هاست که می‌تواند به‌عنوان دستاوردی واقعی معرفی شود.

که سال‌هاست مناقب مناقشه تهران و واشنگتن را تشکیل می‌دهد، همچنان اصلی‌ترین مانع بر سر راه توافق جدید است. دونالد ترامپ در سخنرانی اخیر خود در کنگره بدون استفاده مستقیم از عبارت «غنی‌سازی صفر»، همان مطالبه را با ادبیاتی دیگر تکرار کرد؛ او گفت آمریکا هنوز شنیده که ایران رسماً اعلام کند «سلاح هسته‌ای نخواهد داشت». ترامپ تأکید کرد که اجازه نخواهد داد تهران به این سلاح دست یابد.

این جمله از نگاه بسیاری از تحلیلگران، بازتاب همان خواسته‌ای است که در دوره‌های پیشین مذاکرات نیز مطرح بوده است که «محدودسازی کامل ظرفیت‌هایی از دید واشنگتن می‌تواند مسیر باثقوقه ساخت سلاح را بازبگذارد».

در مقابل، تهران همواره تأکید کرده که برنامه هسته‌ای اش صلح‌آمیز است و غنی‌سازی را حق خود در چارچوب معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای می‌داند.

عباس عراقچی در اظهارات اخیر خود از «پیش‌نویس درخشان‌تر از برجام» سخن گفته و تصریح کرده که اگر دیپلماسی در اولویت قرار گیرد، امکان دستیابی به توافقی بی‌سابقه وجود دارد.

همین‌جمله‌نشان می‌دهد که تیم مذاکره‌کننده ایرانی در پی توافقی است که هم‌محدودیت‌های قابل‌قبول ایجاد و هم تحریم‌های کلیدی را رفع کند. اما پرش‌انجاست که آیا شفافیت میان «حق غنی‌سازی» و «مطالبه توقف یا کاهش شدید آن» قابل‌برگردن است؟

فداحسین مالکی در همین زمینه نیز از برتری و حتی پذیرش برخی پیشنهادهای ایران از سوی آمریکا خبر داد و تأکید کرده که مذاکرات برای واشنگتن اهمیت جدی دارد. او در عین حال هشدار داده که جنگ احتمالی محدود نخواهد بود و منطقه را درگیر خواهد کرد. این نگاه، بازتاب‌دهنده استدلالی است که در تهران تقویت شده: اینکه فشار نظامی بیشتر، لزوماً به نتیجه مطلوب آمریکا منجر نمی‌شود و هزینه‌های سنگینی به‌همراه دارد.

دوگانگی در واشنگتن

اما در واشنگتن نیز فضا یکدست نیست. چاک شومر پس از جلسه توجیهی درباره ایران گفت که دولت باید به‌صورت علنی اهداف خود را روشن کند. مارک وارنر تأکید کرد رئیس‌جمهور موظف است توضیح دهد هر گونه اقدام نظامی چگونه از منافع آمریکا محافظت خواهد کرد.

این مواضع نشان می‌دهد که حتی در میان دموکرات‌ها، نگرانی نسبت به پیامدهای یک درگیری مستقیم وجود دارد. در عین حال، بخشی از جمهوری خواهان نیز از موضع سختگیرانه‌تر حمایت می‌کنند و بر لزوم جلوگیری کامل از هر گونه ظرفیت غنی‌سازی یاد صد بالا تأکید دارند. بیم مذاکرات دقیقاً در همین نقطه شکل می‌گیرد. اگر آمریکا بر توقف کامل یا کاهش شدید غنی‌سازی اصرار کند و ایران آن را خط قرمز بداند، توافقی در کار نخواهد بود. از سوی دیگر، اگر چارچوبی میانه‌طراحی شود که شامل کاهش سطح غنی‌سازی، افزایش نظارت‌های

خاورمیانه امروز، شبکه‌ای پیچیده از بازیگران است که هر حرف‌های می‌تواند آن را به آتش بکشد، اما در نهایت، پرش کلیدی آن است که کدام مسیر متمثل تر است؟ شواهد موجود نشان می‌دهد که هر دو طرف از هزینه‌های جنگ آگاهند و به‌نوعی در حال استفاده از ابزار تهدید برای تقویت موقعیت مذاکره‌ای خود هستند. ترکیب «تهدید و گفت‌وگو» همان الگویی است که در دیپلماسی اجبار شناخته می‌شود و با این حال، تعیین‌کننده نهایی نه فقط اراده سیاسی رهبران، بلکه توان آن‌ها در مدیریت فشارهای داخلی است. ترامپ باید کنگره و افکار عمومی را قانع کند و تهران نیز باید میان مطالبات اقتصادی جامعه و ملاحظات امنیتی توازن برقرار سازد.

ابتدا در جامعه شکل گرفته و بعد دانشگاه‌ها در آن شده است. زمانی دانشگاه یک جریان پیشرو، نقاد و روشنفکری بود که اشکالات را می‌دید و شروع به اعتراض می‌کرد و شاید بدینه جامعه در تیر متوجه مسئله می‌شد، اما الان مسائل و بحران‌ها آنقدر گسترده شده که همه‌اقتشار آن را در کم می‌کنند و موضوع به یک مسئله ملی تبدیل شده‌است.

دی‌ریط و نهادهای ناظر، به این تبعیض نارو اعتراض کردیم. پاسخ‌هایی که در آن جلسات به گوش ما رسید، نه تنها قانع‌کننده نبود، بلکه اوج نتایج را به نمایش می‌گذاشت.

برخی مسئولان در پاسخ به اعتراض خبرنگاران مبتنی بر اینکه «چرا برخی خیرگزاری‌های خاص همچنان متصل هستند و ما نیستیم؟»، با صراحت می‌گفتند: «آن‌ها که وصل هستند، استار لینک دارند و شما هم تکیه کنید»، پس اکنون چه شده که همان ابزاری که توسط نهادهای حمایتی به رسانه‌های داخلی پیشنهاد می‌شد تا از سد فیلترتنگ عبور کنند، امروز در دستان یک دیپلمات خارجی به عنوان «کالای ممنوعه» وسند جرم تلقی می‌شود؟ این برخورد گزینشی و یک‌بام‌ودو‌هوا اعتبار ادعاهای امنیتی را در افکار عمومی و نگاه بین‌الملل به شدت مخدوش می‌کند.

هزینه‌تر ا نشی نظامی برای دیپلماسی

در نهایت، باید به ساختار اجرایی این حادثه انتقاد کرد. چرا باید امور ظریف و حساس تشریفات فرودگاهی که مستقیماً روابط دو جانبه کشورها گره خورده است، تحت فرماندهی و نگاه صرفاً امنیتی «سپاه حفاظت انصارالمهدی» باشد؟ دیپلماسی زبان خاص خود را دارد که با زبان پادگانی و ایست‌وبازرسی‌های سنتی کلمات متفاوت است؛ لذا ورود نیروهای نظامی به حوزه‌ای که ذاتاً در حیطه اختیارات اداره تشریفات وزارت امور خارجه است، منجر به خلق صحنه‌هایی می‌شود که خروجی آن تنها «هزینه‌زایی» است. رفتار دور از آداب ضبط اموال یک دیپلمات و فراری دادن او از کشور، پیامی جز «المانی دیپلماتیک» ندارد. تا زمانی که مرز میان وظایف نهادهای امنیتی و مأموریت‌های دستگاه دیپلماسی شفاف نشود و وزارت خارجه به عنوان تنها سانسگذار روابط بین‌الملل به رسمیت شناخته نشود، باید منتظر تکرار چنین وقایعی باشیم؛ وقایعی که در آن، یک اشتباه در گیت فرودگاه، به یک بحران ملی در لاهه و بروکسل بدل می‌شود.

رئیس پیشین دانشگاه تهران:

تعطیلی دانشگاه‌ها به دلیل اعتراضات دانشجویی شیوه صحیح مملکت‌داری نیست

اعلام می‌کند. بنابراین حتی اگر وزیر علوم هم استیضاح شود، مسئله حل نخواهد شد.

وی تأکید کرد: بهتر است بررسی شود چرا کشور به وضعیتی رسیده که مکرر شاهد اعتراضات در سطح جامعه و دانشگاه‌ها با این گستردگی هستیم. رفتن به سمت فضای مجازی راه‌حل مسئله نیست. فضای مجازی کیفیت آموزش را به شدت کاهش می‌دهد و آن نقش آموزشی، تربیتی، فرهنگی و پژوهشی که حضور در دانشگاه دارد در فضای مجازی به هیچ‌وجه قابل تأمین نیست. رئیس پیشین دانشگاه تهران در ادامه درباره راهکارهایی برای کاهش تنش و بازسازی فضای گفت‌وگو در دانشگاه‌ها، توضیح داد و گفت: ریشه اعتراضات در دانشگاه، در سطح جامعه‌است، یعنی

غیرقابل اعتماد هستند. در آن بازه زمانی، بسیاری از سفارت‌خانه‌ها عملاً فلج شده و حتی در انجام ساده‌ترین امور کنسولی و ارسال گزارش‌های روزانه به پایتخت‌های خود ناتوان ماندند. طبق اطلاعات رویداد ۲۴ حتی برخی از سفرا و دیپلمات‌های کشورهای عربی در آن برهه برای استفاده از اینترنت در منزل سفیر یکی از کشورها جمع می‌شدند و نیاز به تأکید نداشتند که این وضعیت حق‌در عاری است؛ لذا طبیعی است که هر نهاد دیپلماتیک برای پیش‌گیری از تکرار چنین وضعیتی و با توجه به تجربه «قطعی‌های بی‌ضابطه»، به دنبال ابزارهای جایگزین مانند استار لینک باشد. جرمانگاری ابزاری که ضامن تداوم کار کرد یک نهاد رسمی بین‌المللی است، نشان‌دهنده در کنار دست از نیازهای فنی دیپلماسی در قرن بیست و یکم است.

استاندارد دوگانه؛ استارلینک فقط برای «خودهای» مجاز است؟

پارادوکس ماجرا زمانی بیشتر می‌شود که به حافظه نه چندان دور خود در دی‌ماه رجوع کنیم، در آن روزهای پرالتهاب که اینترنت ملی شد و دسترسی بسیاری از رسانه‌های داخلی، خبرنگاران مستقل و فعالان اقتصادی قطع شد، ما به عنوان رسانه در جلسات متعدد با مسئولان

چرا دانشجو در حالی که باید سسر کلاس درس برود و آینده‌اش در گرو فارغ‌التحصیلی و آموختن است، حاضر می‌شود وقتش را برای اعتراض بگذارد، اعتراضی که قطعاً برای او هزینه‌های زیادی هم دارد.

اعتراضات دانشجویی

در پشتیبانی از اعتراضات جامعه‌شکل می‌گیرد

وی تصریح کرد که باید به ریشه‌و علت اعتراضات توجه کرد. آنچه در فرودگاه تهران رخ داده، اما نه یک بازرسی روتین، که یک «بدعت خطرناک» است. اصرار نیروهای امنیتی مستقر بر عبور چمدان از دستگاه ایکس‌ری و سپس ضبط و بازکردن آن بدون رعایت تشریفات، عملاً حرم حاکمیتی یک کشور دیگر ناقض کرده‌است. از آن بدتر، انتشار تصاویر محتویات این محموله در خبرگزاری‌های همسوسات؛ اقدامی که نه تنها امنیت روانی کادر دیپلماتیک میهمان ایران را مخدوش می‌کند بلکه بهانه‌ای حقوقی به طرف مقابل می‌دهد تا در اقدامی متقابل، محموله‌های دیپلماتیک ایران در سراسر جهان را با چالش مواجه کند. این «گل به خودی» امنیتی، ثمر نمانده گرفتن پروتکل‌هایی است که دهه‌هاست اعتبار دستگاه‌سیاست‌خارجی ما بر آنها استوار است.

استارلینک؛ ضرورت عصر انسداده، نه ابزار جرم

دومین مسئله، کالای مکشوفه یعنی مودم‌های «استارلینک» است. در فضای رسانه‌ای رسمی، چنان‌ا ز کشف این مودم‌ها سخن گفته می‌شود که گویی تسلیحات غیرمجاز کشف شده‌است. اما واقعیت آن است که فضای کنونی از تباطات در ایران، دسترسی به اینترنت ماهواره‌ای برای یک سفارت‌خانه، فراتر از یک انتخاب، یک «الزام امنیتی و اداری» است. سفارت‌خانه‌ها به عنوان نمایندگان حاکمیت کشور خود، موظف به حفظ ارتباط مستمر و بدون اختلال با ممرک هستند. تجربه تلخ و سیاه دی‌ماه گذشته که طی آن اینترنت کشور به طور کامل قطع شد، نشان داد که زیرساخت‌های داخلی تا چه حد ناپایدار و

توقیف محموله دیپلمات‌های هلندی، کار را به احضار سفیر ایران کشاند

هزینه‌تراشی یک بدعت فرودگاهی برای دیپلماسی

توقیف محموله دیپلماتیک هلند در تهران آینه‌ای از بی‌توجهی به پروتکل‌هایب‌خوردهای سلیقه‌ای و استانداردهای دوگانه‌بود که به احضار سفیر ایران در لاهه انجامید و نشان داد که رفتارهای هزینه‌ساز داخلی می‌تواند اعتبار بین‌المللی کشور را به سرعت زیر سوال ببرد. به گزارش رویداد ۲۴، وزارت امور خارجه هلند روز سه‌شنبه سفیر جمهوری اسلامی را احضار کرد و دل‌پلش اعتراض به توقیف محموله دیپلماتیک یکی از فرستادگان این کشور در فرودگاه تهران بود. لاهه این اقدام را «تفرق‌قابل قبول» و یک «حادثه دیپلماتیک» توصیف کرده و خواستار استدافوری اموال توقیف‌شده است.

حالا محموله دیپلماتیک توقیف شده چه بود؟
آنطور که خبرگزاری فارس گزارش داده، در چمدان یک دیپلمات هلندی که در قرار دادن چمدان خود در دستگاه ایکس‌ری فرودگاه خودداری کرده، «تجهیزات ممنوعه» شامل مودم‌های ماهواره‌ای استارلینک و تلفن‌های ماهواره‌ای کشف شده است. دیپلمات مورد اشاره هم بعد از ضبط چمدانش، به سرعت کشور را ترک کرده است.

ذبح کنوانسیون وین در مسلخ رفتارهای سلیقه‌ای

وزارت خارجه هلند، انتشار تصاویر مربوط به این ماجرا را نقض پروتکل‌های دیپلماتیک دانسته و بیره‌ها نگفته است. نخستین جدی‌ترین محور نقد، اشکار مغایر کنوانسیون ۱۹۶۱ وین است که سنگبنای مصونیت‌های دیپلماتیک در جهان مدرن محسوب می‌شود. طبق بند ۴ ماده ۲۳ این کنوانسیون، چمدان شخصی و محموله‌های دیپلماتیک از بازرسی معاف هستند، مگر آن‌که دلایل بسیار